

Biblické zamyslenie na výročnom zborovom konvente CZ ECAV na Slovensku Bratislava Legionárska, Nový kostol, **2. pôstna nedeľa**, 1. 3. 2026; ES 259

Skutky 2, 42: „*Títo (pokrstení) zotrvali v apoštolskom učení a v spoločenstve, v lámaní chleba a na modlitbách.*“

Milí bratia, milé sestry!

V cirkvi sme si spravidla nevybrali jeden druhého. Pán nás povolal, aby sme sa stávali spoločenstvom veriacich v Neho. Povolal nás, vekom, spôsobom zbožnosti, skúseností a obdarovania rozdielnych ľudí. V našej rozličnosti sme Ježišom Kristom prepojení a zhromaždení do spoločenstva. Niekedy to býva náročné. Stačí spomenúť strety rôznych generácií, odlišné osobné názory, spôsoby zbožnosti, sympatie na jednej strane, na strane druhej antipatie, ba možno až averzie. Rozličnú ochotu a vyťaženosť v službe cirkvi, či fakt, že sa niektorí radšej držia tradícií, iní sú za novoty. Mohli by sme pokračovať. **Spoločenstvo cirkvi je koktailom rôznych osobností.** Nie však klubom, ani spolkom, ale tých, ktorých Kristus povolal, aby sa stávali spoločenstvom svätých. A to je záväzok.

Už aj tým, že **my, tu a teraz, nadväzujeme na tých, ktorí tvoril cirkevný zbor pred nami a zároveň máme myslieť na tých, ktorí prídu po nás.** Je

záväzkom žiť ako spoločenstvo svätých – t. j. povolaných Svätým Pánom.

Nie je zložité nezhodnúť sa, prestať sa zhovárať kvôli odlišným pohľadom, neraz drobnostiam, sa nebaviť celé roky. Správať sa ako by sme boli nie spoločenstvom svätých, ale nesvätých.

Výraz spoločenstvo podčiarkuje dôraz na to, čo je spoločné. To nás má zaujímať, o to máme dbať, tým sa dávať ovplyvňovať - aby rástla viera, láska, nádej. Na to je potrebné, aby sme sa držali Krista, boli a držali sme spolu. Kiež by nám neunikalo, že sme všetci v Kristovej škole – Pánovými žiakmi, Ježišovými učeníkmi. Kiež by vedomie, že patríme Pánovi, dokázalo otupiť názorové hrany a zastaviť jazyk rýchly ku kritike druhých. Kiež by Pán, ktorý nás spája, nemusel občas čakať za hradbami našich názorov, prístupov a nálad, kým Mu venujeme trochu pozornosti a priestoru. Ved' spoločenstvo svätých značí

v prvom rade spoločenstvo so Svätým Pánom,

a následne spoločenstvo so svätými (s ďalšími kresťanmi). Títo nie sú nazývaní svätými preto, že by boli azda dokonalými

ľudmi bez hriechov. Nie sú! Svätí sú preto, lebo ich oslovil a povolal Svätý Pán. On nás spája okolo Sv. písma, vody krstu, chleba a vína Večere Pánovej.

On sklamane neodchádza, hoci by mal dôvod. Je s nami a drží nás dovedna.

Vážme si tento nesamozrejмый dar Ježišovej blízkosti. Kiež aj o nás platí, že vytrvalo počúvame Pánovo slovo, schádzame sa spolu k modlitbám a Večeri Pánovej, aby sme nimi posilnení slúžili ľuďom vôkol nás. Práve to, že svoj život meriame Kristovým slovom, nám umožňuje zostať spolu – s kontakte s Bohom i v porozumení a službe ľuďom. Amen.

Použitím myšlienok M. Židkovej, B. Plejela a Z. Šorma: [Martin Šefranko, ev. a. v. farár](#)